

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/148/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118011795
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3118011795.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Mariána Dunčka a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému U. Y., nar. XX.X.XXXX v M., trvale bytom M., H. Q. XXX/X, trestne stíhanému pre prečin neoprávneného podnikania podľa § 251 ods. 1, 2 písm. b), ods. 3 Tr. zák., na neverejnom zasadnutí dňa 27. apríla 2021 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Žilina proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 16. októbra 2019, sp. zn. 3T/111/2018, a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušuje sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec sa vracia okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 16. októbra 2019, sp. zn. 3T/111/2018, bolo rozhodnuté tak, že podľa § 285 písmeno a) Trestného poriadku sa obžalovaný U. Y. oslobodzuje spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Žilina, sp. zn. 2Pv 142/18, pre skutok, obžalobou právne posúdený ako prečin neoprávneného podnikania podľa § 251 ods. 1, 2 písm. b), ods. 3 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že napriek tomu, že nedisponoval koncesiou na výkon povolania prevádzkovateľa taxislužby v zmysle podmienok stanovených Zákonom č. 56/2012 Z.z. o cestnej doprave v znení neskorších predpisov a nebol registrovaný na odbore živnostenského podnikania, od presne nezistenej doby roku 2015 až do dňa 17.01.2017 na území mesta Trenčín a v jeho okolí prevádzkoval taxislužbu pod názvom "S." a "S.", v ktorej bez pracovných zmlúv ani na základe iného obchodného vzťahu, prípadne na živnosť, zamestnával ako vodičov viaceré osoby, ktoré vykonávali jazdy na vozidlách poskytnutých U. Y. a prepravovali nimi zákazníkov na miesta podľa ich požiadaviek za finančnú odmenu a denné tržby po odpočítaní nákladov súvisiacich s prevádzkou vozidla a odmien za vykonanú prácu odovzdávali v hotovosti do rúk U. Y., ktorý ich používal sčasti na ďalší chod nelegálnej taxislužby a sčasti použil na iné nezistené účely, v konečnom dôsledku z takejto činnosti získal finančný prospech minimálne vo výške 77.175,- Eur podľa znaleckého posudku č. 17/2017 z 31.08.2017 znalca z odboru ekonómia a manažment, odvetvie účtovníctvo a daňovníctvo, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože prokurátor proti nemu podal odvolanie v neprospech obžalovaného do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku. Prokurátor podané odvolanie dodatočne písomne odôvodnil nasledovne:

„Vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva PZ Trenčín uznesením z 11.12.2017 podľa § 206 ods. 1 Tr. poriadku vzniesol obvinenie (trestné stíhanie bolo začaté podľa § 199 ods. 1 Tr. zákona z 19.01.2017) U. Y. z prečinu neoprávneného podnikania podľa § 251 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 Tr. zákona a v zmysle

Príkazu GP SR z 05.02.2018 bola vec odňatá Okresnej prokuratúre Trenčín a Krajskej prokuratúre Trenčín a prikázaná na ďalšie konanie Okresnej prokuratúre Žilina a Krajskej prokuratúre Žilina.

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Žiline dňa 19.12.2018 podľa § 234 ods. 1 Tr. poriadku podal na Okresný súd Trenčín obžalobu na obv. U. Y., nar. XX.XX.XXXX v M., za prečin neoprávneného podnikania podľa § 251 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

napriek tomu, že nedisponoval koncesiou na výkon povolenia prevádzkovateľa taxislužby v zmysle podmienok stanovených Zákonom č. 56/2012 Z.z. o cestnej doprave v znení neskorších predpisov a nebol registrovaný na odbore živnostenského podnikania, od presne nezistenej doby roku 2015 až do dňa 17.01.2017 na území mesta Trenčín a v jeho okolí prevádzkoval taxislužbu pod názvom „S.“ a „S.“, v ktorej bez pracovných zmlúv ani na základe iného obchodného vzťahu, prípadne na živnosť, zamestnával ako vodičov viaceré osoby, ktoré vykonávali jazdy na vozidlách poskytnutých U. Y. a prepravovali nimi zákazníkov na miesta podľa ich požiadaviek za finančnú odmenu a denné tržby po odpočítaní nákladov súvisiacich s prevádzkou vozidla a odmien za vykonanú prácu odovzdávali v hotovosti do rúk U. Y., ktorý ich používal sčasti na ďalší chod nelegálnej taxislužby a sčasti použil na iné nezistené účely, v konečnom dôsledku z takejto činnosti získal finančný prospech minimálne vo výške 77.175,-Eur podľa znaleckého posudku č. 17/2017 231.08.2017 znalca z odboru ekonómia a manažment, odvetvie účtovníctvo a daňovníctvo.

Okresný súd Trenčín rozsudkom 3T/111/2018 zo 16.10.2019 podľa § 285 písm. a) Tr. poriadku oslobodil obž. U. Y. spod skutku právne posúdeného obžalobou Okresnej prokuratúry Žilina sp. zn. 2Pv 142/18/5511 ako trestný čin prečin neoprávneného podnikania podľa § 251 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 Trestného zákona, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti rozsudku podala intervenujúca prokurátorka Okresnej prokuratúry Žilina ihneď po jeho vyhlásení dňa 16.10.2019 odvolanie, ktoré nasledovne:

Prvostupňový súd v napadnutom rozsudku vychádzal z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní dňa 16.10.2019 v neprítomnosti obž. U. Y., za prítomnosti jeho obhajcu.

Poukázal na skutočnosť, že obžalovaný v prípravnom konaní odmietol vypovedať.

Popísal výpoveď svedka K.. K. L., inšpektora práce na Inšpektoráte práce v Trenčíne, ktorý v rámci vykonávania prevádzkovania vozidiel taxislužby vykonal s kolegyňou kontrolnú službu vozidlom taxislužby S. M. po mieste Trenčín. Vodič R. Y. vykonal taxikársku službu na opotrebovanom vozidle H. N. Z., nálepka taxislužby S. M. bola len označená len na dverách vodiča a spolujazdca a to magnetkou, predložil len vodičský preukaz, žiadne iné doklady potrebné k vedeniu vozidla taxislužby. Na vozidle nebol nainštalovaný taxameter a nemal registračnú pokladnicu. Predmetné motorové vozidlo patrilo súkromnej osobe U. Y..

Ďalšia svedkyňa Y.. T. I. vedie Trenčiansky útulok a reklamu útulku pre taxislužbu S. M. s nikým nedohadovala, túto reklamu našla v inzertných novinách Pardon ako samostatnú prílohu. Aby si overila o čo ide, tak si objednala jazdu taxislužbou S. M. a prišiel U. Y., ktorý na jej otázku, čo je to za reklamu odpovedal, že na základe reklamy by chcel vyzbierať peniaze pre útulok, nakúpiť nejaké krmivá a pod. M. poskytoval na vozidle U. S. zelenej farby. U. Y. poznala z M. a spomenutá udalosť sa odohrala koncom zimy alebo na jar roku 2016.

Znalkyňa z odboru ekonómia a manažment, odvetvie účtovníctvo a daňovníctvo na hlavnom pojednávaní trvala na výsledkoch svojho znaleckého posudku, k vyčíslenej sume prospechu 77.175,-Eur sa dopracovala matematickými výpočtami, presnejšie len matematickými výpočtami, ktoré v znaleckom posudku uviedla.

Ďalší svedkovia R. Y., F. V., T. L., Y. U. a Y. Q. na hlavnom pojednávaní odmietli vypovedať z dôvodu, že by si mohli prívodiť trestné stíhanie v súvislosti s predmetným skutkom.

Súd vyhodnotením dôkazov nemal jednoznačne, bez akýchkoľvek relevantných skutočností preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Svedkovia, ktorí odmietli vypovedať a ktorí mali v zmysle obžaloby vykonávať jazdy formou taxislužby, spôsobili dôkaznú núdzu.

Z výsluchov svedkov K. L., Y. I., znaleckého posudku a oboznámené listinné dôkazy umožňujú vyvodzovať len podozrenie, že žalovaný skutok sa mohol stať tak, ako je to uvedené v obžalobe, pritom zo zásady prezumpcie neviny vyplýva nielen zásada rozhodnúť v pochybnostiach v prospech obžalovaného, ale aj zásada dokázania viny obžalovanému. Aj keď z výsluchu Y. I. je zrejmé naplnenie častí objektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu prečinu neoprávneného podnikania podľa § 251 ods. 1 Tr. zákona, žiadnymi inými dôkazmi nie je preukázaná neoddeliteľná časť tejto objektívnej stránky, ktorou je neoprávnené podnikanie v malom rozsahu.

S rozhodnutím prvostupňového súdu sa prokurátor nestotožňuje, preto proti nemu podal odvolanie.

Je možné súhlasiť s argumentom odôvodnenia, že z výsluchu svedkyne Y. I. je zrejmé naplnenie časti objektívnej stránky predmetného prečinu, obdobne podľa prokurátora aj z výpovede K. L. a je skutočnosťou, že znalkyňa vypracovala znalecký posudok na základe výpovedí osôb, ktoré na hlavnom pojednávaní odmietli vypovedať v procesnom postavení svedka a neboli splnené zákonné podmienky na prečítanie zápisníc o ich výpovediach z prípravného konania. Podľa názoru prokurátora dôkazná núdza, ktorá vznikla sa výhradne viazala k rozsahu skutku, ale nie k podstate skutku, preto mal Okresný súd postupovať podľa § 285 písm. b) Tr. zákona, pretože nadobudol pochybnosti o rozsahu skutku, ktorého preukázaná časť nie je trestným činom.

Z uvedených dôvodov navrhujem, aby odvolací Krajský súd v Trenčíne zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu v Trenčíne sp. zn. 3T/111/2018 zo 16.10.2019 v trestnej veci obž. U. Y. a sám vo veci rozhodol v zmysle § 322 ods. 3 Tr. poriadku.“

Obžalovaný sa po vyhlásení napadnutého rozsudku prostredníctvom svojho obhajcu vzdal práva podať proti nemu odvolanie.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por., na podklade podaného odvolania na neverejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že podané odvolanie prokurátora je dôvodné.

Podľa § 168 ods. 1 Tr. por. ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto.

Podľa názoru odvolacieho súdu obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku nezodpovedá uvedenému ustanoveniu.

Ako to vyplýva z výrokovej časti napadnutého rozsudku, obžalovaný bol oslobodený spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Tr. por., teda preto, že nebolo dokázané, že sa stal „skutok“, pre ktorý je v tomto trestnom konaní stíhaný.

Zo skutkovej vety obžaloby vyplýva, že obžaloba obžalovanému kladie za vinu prevádzkovanie taxislužby pod názvom „S.“ a „S.“, ktorého konania sa mal dopustiť „od presne nezistenej doby roku 2015 až do dňa 17.01.2017“. Na uvedené skutočnosti odvolací súd poukazuje preto, že určenie, koľko „skutkov“ v procesnom význame obsahuje skutková veta obžaloby, je podľa názoru odvolacieho súdu nevyhnutná pre rozhodnutie súdu o podanej obžalobe.

Na uvedenú otázku podľa názoru odvolacieho súdu nedáva jasnú odpoveď ani obžaloba a jej odôvodnenie. V skutkovej vete obžaloby sa obžalovanému kladie za vinu „prevádzkovanie taxislužby vykonávaním jazd na vozidlách (použitie množné číslo)“ v pomerne dlhej dobe, „od presne nezistenej doby roku 2015 až do dňa 17.1.2017“. Takéto vymedzenie konaní obžalovaného, uvedených v skutkovej vete obžaloby, nenasvedčuje tomu, že uvedené konania obžalovaného by mali kontinuálne a bez prerušenia nadväzovať na seba. Ak sa tento predpoklad odvolacieho súdu zhoduje s názorom prokurátora, v obžalobe chýba vysvetlenie prokurátora, či tieto konania obžalovaného prokurátor považoval za čiastkové útoky (z procesného hľadiska viaceré skutky podľa § 10 ods. 15 Tr. por.) pokračovacieho trestného činu alebo za viaceré útoky jediného skutku, napíňajúceho skutkovú podstatu hromadného trestného činu, keďže konanie v obžalobe prokurátor kvalifikuje ako jeden trestný čin podľa § 251 ods. 1, 2 písm. b), ods. 3 Tr. zák. Odpoveď na túto otázku neobsahuje ani napadnutý rozsudok okresného súdu a jeho odôvodnenie.

Z hľadiska okresným súdom uplatneného dôvodu oslobodenia obžalovaného spod obžaloby, odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že pri existencii pochybností, či sa stal skutok (v procesnom zmysle), pre ktorý je páchatel' trestne stíhaný, za situácie, že obžaloba kladie tomuto páchatel'ovi za vinu viacero konaní (udalostí v reálnom svete), je predovšetkým úlohou súdu ustáliť, pod aký druh trestného činu v zmysle § 122 Tr. zák. by mali byť tieto viaceré konania podriadené, teda či ide o viac trestných činov vo viacčinnom súbehu, alebo či ide o pokračovací trestný čin, alebo či ide o hromadný trestný čin. Pre prípad viacčinného súbehu trestných činov a pri pokračovacom trestnom čine kvôli ustanoveniu § 10 ods. 15 Tr. por. je v procesnom zmysle nutné každé jednotlivé konkrétne konanie páchatel'a posudzovať ako samostatný skutok, pričom pri hromadnom trestnom čine predstavuje súhrn jednotlivých konaní páchatel'a v procesnom zmysle len jeden skutok.

V súvislosti s obsahom procesného pojmu „skutok“ odvolací súd považuje za potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej súdnej praxe "skutok" je pojmom trestného práva procesného. Treba pritom rozlišovať medzi "skutkom" a "trestným činom". Skutok ako pojem procesného práva vyjadruje udalosť vo vonkajšom svete vyvolanú človekom. Trestný čin ako hmotnoprávny pojem je súhrnom skutočností, ktoré napíňajú znaky skutkovej podstaty konkrétneho trestného činu a podmieňujú trestnú zodpovednosť páchatel'a činu. Totožnosť „skutku“ je zachovaná, keď je zachovaná jeho podstata. Podstata „skutku“ spočíva v konaní páchatel'a a v následku, ktorý bol týmto konaním spôsobený a ktorý je relevantný z hľadiska trestného práva. Z hľadiska ustanovenia § 278 ods. 1 Tr. por. podstata skutku teda spočíva v účasti obžalovaného na určitej konkrétnej udalosti vo vonkajšom svete, ktorá je uvedená v obžalobnom návrhu a z ktorej vznikol následok uvedený v obžalobe. Pritom však ani účasť (aktivity) obžalovaného a ani následok, ktorý tým bol spôsobený, nemusia byť úplne zhodné, stačí, ak sú aspoň sčasti zachované v rozhodnutí súdu (na základe výsledkov vykonaného dokazovania) v porovnaní s obžalobou.

Za situácie, ak súd rozhoduje o viacerých konaniach páchatel'a tak, ako sa to javí aj v tomto prípade, je preto jeho primárnou úlohou ustáliť, či konanie páchatel'a vykazuje znaky viacčinného súbehu trestných činov, alebo ide o čiastkové útoky (v procesnom význame samostatné „skutky“) pokračovacieho trestného činu, alebo či ide len o jeden skutok hromadného trestného činu. Keďže ustanovenie § 278 ods. 1 Tr. por. ukladá povinnosť súdu rozhodnúť o každom skutku (v procesnom význame), ktorý je uvedený v obžalobe, jedine ustálenie správneho záveru súdu v tejto otázke mu potom umožňuje procesne správne rozhodnúť o obžalobe aj za situácie, ak niektoré z viacerých obžalobou tvrdených konaní nemá preukázané.

Niet zrejme pochyb o tom, že ak v prípade viacčinného súbehu trestných činov súd na základe vykonaného dokazovania nemá preukázané, že sa stal niektorý z viacerých skutkov, je o tomto skutku nevyhnutné rozhodnúť podľa § 285 písm. a) Tr. por. To isté platí aj v prípade nepreukázania niektorého z viacerých čiastkových útokov pokračovacieho trestného činu s poukazom na ustanovenia § 278 ods. 1 a § 10 ods. 15 Tr. por. (viď R 55/2013).

Iná je však situácia v prípade hromadného trestného činu, definovaného v ustanovení § 122 ods. 11 Tr. zák. Podľa tohto ustanovenia za hromadný trestný čin sa považuje jeho spáchanie viacerými činmi, ktoré samostatne ešte nie sú trestným činom. V prípade hromadného trestného činu súhrn viacerých jednotlivých aktov preto predstavuje v procesnom slova zmysle len jeden skutok, ktorý je možné upravovať v rámci zachovania totožnosti skutku. V prípadoch hromadných trestných činov za situácie, ak sa vykonaným dokazovaním nepreukáže spáchanie niektorého z viacerých konaní,

kladených obvinenému za vinu, nerozhoduje sa o každom z viacerých konaní osobitne, ale toto konanie sa len „vypustí“ a v odôvodnení rozhodnutia s poukazom na povinnosť súdu podľa § 168 ods. 1 Tr. por. uviesť, ktoré skutočnosti má súd dokázané a ktoré nie, sa len uvedie, na základe akých zistení súd dospel k takémuto skutkovému odchyleniu sa od obžaloby. Takýto postup je v zásade možný aj v prípade, ak vykonaným dokazovaním vyjdú najavo nové, v obžalobe neuvedené ďalšie skutkové okolnosti, ktoré by mali byť súčasťou hromadného trestného činu.

Podľa názoru odvolacieho súdu z odôvodnenia napadnutého rozsudku v rozpore s ustanovením § 268 ods. 1 Tr. por. nevyplýva, k akým konkrétnym skutkovým zisteniam dospel okresný súd vo vzťahu k jednotlivým, v skutkovej vete obžaloby uvedeným konaniam, ktoré kladie obžaloba za vinu obžalovanému. Z obsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku odvolací súd konštatuje, že v ňom absentujú výslovné a jednoznačné zistenia okresného súdu, ktoré z jednotlivých konaní, popísaných v obžalobe, mal preukázať, v akom rozsahu a ktoré nie a na základe akých dôkazov k takýmto konkrétnym skutkovým zisteniam dospel.

Odôvodnenie napadnutého rozsudku v jeho úvode obsahuje poukaz na dôkazy, ktoré okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní a nasleduje popis obsahu vykonaných dôkazov. Pokiaľ ide o vlastné úvahy, okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku v tomto smere uviedol nasledovné:

„V konaní pred súdom na hlavnom pojednávaní na základe vykonaných dôkazov v zmysle návrhov procesných strán a v rozsahu doplneného dokazovania na hlavnom pojednávaní súd vyhodnotením týchto vykonaných dôkazov jednotlivo i vo vzájomnom súhrne bez ohľadu na to, ktorá z procesných strán tieto dôkazy navrhla, či obstarala, nemal jednoznačne bez akýchkoľvek relevantných pochybností preukázať, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Tým, že svedkovia R. Y., F. V., T. L., Y. U. a Y. Q. (osoby, ktoré mali v zmysle obžaloby vykonávať jazdy na vozidlách poskytnutých obžalovaným a prepravovať nimi zákazníkov na miesta podľa ich požiadaviek za finančnú odmenu a denné tržby po odpočítaní nákladov súvisiacich s prevádzkou vozidla a odmien za vykonanú prácu odovzdávať v hotovosti do rúk obžalovaného) odmietli na hlavnom pojednávaní vypovedať z dôvodu, že by si mohli privodiť trestné stíhanie v súvislosti s predmetným skutkom, a zároveň neboli splnené zákonné podmienky na prečítanie zápisníc o ich výpovediach z prípravného konania, vznikla dôkazná núdza pre preukázanie, že skutok sa stal tak, ako je uvedený v obžalobe. Záver o vine musí byť založený na jednoznačne zistených a bezpečne preukázaných faktoch a nie na domnienkach založených na pravdepodobnosti. Takýto záver nemožno preto vyvodiť len na podklade dôkazov, na ktoré poukazovala prokurátorka vo svojej záverečnej reči. Výsluchy svedkov K. K. L., Y. T. I., znalkyne z odboru Ekonómia a manažment, odvetvie Účtovníctvo a daňovníctvo, tiež oboznámené listinné dôkazy umožňujú vyvodzovať len podozrenie, že žalovaný skutok sa mohol stať tak, ako je to uvedené v obžalobe. Navyše vyššie uvedená znalkyňa vychádzala pri vypracovaní znaleckého posudku výhradne zo svedeckých výsluchov, ktoré neboli na hlavnom pojednávaní vykonané, či už osobne, alebo prostredníctvom prečítania zápisníc z prípravného konania. Zo zásady prezumpcie neviny uvedenej v § 2 odsek 4 Trestného poriadku však vyplýva nielen zásada "in dubio pro reo" (v pochybnostiach v prospech obžalovaného), ale aj to, že obžalovaný musí byť vina preukázaná. Znamená to, že obžalovaný nie je povinný dokazovať žiadnu skutočnosť a to ani skutočnosť svedčiacu v jeho prospech, teda ak obžalovaný niektorú skutočnosť nepoprie, nemožno z toho vyvodzovať záver, že táto okolnosť zodpovedá skutočnosti a rovnako ak obžalovaný k svojmu tvrdeniu nepredloží dôkazy, nemožno z toho vyvodiť záver, že také tvrdenie je nepravdivé. I keď z výsluchu svedkyne Y. T. I. je zrejme naplnenie časti objektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu prečinu neoprávneného podnikania podľa § 251 odsek 1 Trestného zákona, teda neoprávnené podnikanie obžalovaného, avšak aj so zohľadnením ostatných na hlavnom pojednávaní vykonaných dôkazov nie je preukázaná zostávajúca neoddeliteľná časť tejto objektívnej stránky a to neoprávnené podnikanie v malom rozsahu. Súd preto dospel k záveru, že dokazovaním v predmetnej trestnej veci nebolo jednoznačne bez akýchkoľvek relevantných pochybností dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, keďže neboli preukázané všetky obligatórne znaky, konkrétne konanie, následok a príčinný vzťah medzi konaním a následkom, objektívnej stránky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu, prípadne iného trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona. Z uvedených dôvodov preto súd v zmysle § 285 písmeno a) Trestného poriadku obžalovaného spod obžaloby Okresnej prokuratúry Žilina oslobodil.“

Podľa konkrétneho obsahu skutkovej vety obžaloby je nepochybné, že prokurátor kladie obžalovanému za vinu, že obžalovaný bez splnenia zákonných podmienok od presne nezistenej doby roku 2015 do

17.1.2017 v miestach a spôsobom uvedeným v skutkovej vete prevádzkoval taxislužbu, z ktorej činnosti mal získať finančný prospech minimálne vo výške 77.175,- eur.

Podľa názoru odvolacieho súdu z vyššie uvedenej časti odôvodnenia napadnutého rozsudku nie je jasné, ktoré konkrétne skutočnosti zo skutkových okolností, uvedených v skutkovej vete obžaloby, mal mať okresný súd preukázané a ktoré nie. Odvolací súd z obsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku identifikoval jedine nasledovnú časť, ktorá by mala dávať akú-takú odpoveď na to, k akým skutkovým záverom mal okresný súd dospieť:

„I keď z výsluchu svedkyne Y. T. I. je zrejme naplnenie časti objektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu prečinu neoprávneného podnikania podľa § 251 odsek 1 Trestného zákona, teda neoprávnené podnikanie obžalovaného, avšak aj so zohľadnením ostatných na hlavnom pojednávaní vykonaných dôkazov nie je preukázaná zostávajúca neoddeliteľná časť tejto objektívnej stránky a to neoprávnené podnikanie v malom rozsahu. Súd preto dospel k záveru, že dokazovaním v predmetnej trestnej veci nebolo jednoznačne bez akýchkoľvek relevantných pochybností dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, keďže neboli preukázané všetky obligatórne znaky, konkrétne konanie, následok a príčinný vzťah medzi konaním a následkom, objektívnej stránky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu, prípadne iného trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona.“

Podľa názoru odvolacieho súdu z tejto časti odôvodnenia napadnutého rozsudku by malo vyplývať, že okresný súd z vykonaných dôkazov mal mať preukázané prevádzkovanie taxislužby obžalovaným, ako mu to kládla za vinu obžaloba, avšak nemal preukázané vykonávanie tejto činnosti obžalovaným ani v minimálne malom rozsahu, v dôsledku čoho nemal preukázané naplnenie všetkých pojmových znakov trestného činu neoprávneného podnikania podľa § 251 Tr. zák. Ak by teda vyššie vyvedené zistenia odvolacieho súdu z odôvodnenia napadnutého rozsudku korešpondovali s tým, čo mal na zreteli okresný súd pri rozhodovaní napadnutým rozsudkom, je potrebné dať za pravdu názoru prokurátora v dôvodoch jeho odvolania, podľa ktorého názoru dôvod oslobodenia obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Tr. por. nie je v súlade (nekorešponduje) s odôvodnením napadnutého rozsudku, v dôsledku čoho napadnutý rozsudok trpí vadou v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por.

S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu. Odvolací súd nemohol rozhodnúť tak, ako to navrhoval prokurátor v dôvodoch jeho odvolania, teda rozhodnúť o oslobodení obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. b) Tr. zák., nakoľko v napadnutom rozsudku je právne záväzný len výrok napadnutého rozsudku, podľa ktorého, v zmysle § 285 písm. a) Tr. por. nebolo preukázané, že sa skutok stal, pričom prokurátorom navrhovaný dôvod oslobodenia obžalovaného spod obžaloby by musel byť založený na iných skutkových záveroch, než ktoré vyplývajú z výrokovej časti napadnutého rozsudku. Preto odvolací súd podľa § 322 ods. 1 Tr. por. rozhodol o vrátení veci okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Po vrátení veci bude úlohou súdu podrobne ustáliť, ktoré zo skutkových okolností, uvedených v obžalobe, preukazujú vykonané dôkazy a ktoré nie. Toto ustálenie skutkových okolností sa týka všetkého, čo je uvedené v skutkovej vete obžaloby, teda najmä konkrétneho času, miesta a spôsobu konania obžalovaného. Správne ustálenie skutkových zistení je nevyhnutným východiskom aj pre správne závery o posúdení úmyslu obžalovaného vo vzťahu k rozsahu obžalobou uvádzaného konania obžalovaného (§ 14 Tr. zák.).

Na záver odvolací súd považuje za potrebné dodať, že prípadné nenaplnenie všetkých pojmových znakov skutkovej podstaty trestného činu vo všeobecnosti automaticky nezakladá zákonný dôvod pre oslobodenie obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. b) Tr. por., keďže rozhodnutiu o oslobodení obžalovaného z tohto zákonného dôvodu musí predchádzať odôvodnené a správne zistenie, že nie je dôvod na postúpenie veci podľa § 280 ods. 2 Tr. por. Preto v ďalšom konaní pre prípad odôvodneného zistenia nenaplnenia všetkých pojmových znakov trestného činu bude úlohou okresného súdu zaoberať sa aj uvedenou otázkou.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.